

[Rimstad.]

mangel på respekt for ærligheden, som endnu hersker i disse lande, der tit er meget primitive; det er snarere det problem, der ligger for. Der er et problem her, som må tages op til overvejelse i de enkelte tilfælde.

Hvad lovforslaget om udsendelse af frivillige til udviklingslandene angår, så har vi jo her i tinget for mindre end et år siden i anledning af det ærede medlem hr. Lembourns forespørgsel til udenrigsministeren drøftet denne sag. Ved den lejlighed advarede vi imod at blæse omfanget af det påtænkte u-landskorps op til mere, end selve tanken og de praktiske muligheder for dens realisation kan bære, og jeg forstod, at den højtærede udenrigsminister til en vis grad delte dette synspunkt. Hans lovforslag, som vi her diskuterer, er da også præget af tanker, som er mere nøgterne end dem, forespørgeren gav udtryk for.

Vi kan godt tilslutte os ministerens forslag. Vi vil dog gerne endnu en gang understrege, at de folk, som Danmark i henhold til denne lovgivning sender til udlandet i en særlig mission, ikke leveres ud fra en overflods-situation, men ud fra det modsatte: en mangelsituation. Det bør man betænke, når udsendelsestempoet skal fastsættes.

Udenrigsministeren (Per Hækkerup): Jeg vil gerne takke ordførerne for den velvillige behandling, de to lovforslag har fået.

Der er under drøftelserne her rejst forskellige spørgsmål, som jeg mener egner sig bedst til en videre drøftelse i det udvalg, som jeg går ud fra bliver nedsat, og hvor vi formentlig på en mere udtømmende måde kan vende tilbage til spørgsmålene. Jeg skal derfor indskrænke mig til nogle enkelte betragtninger i tilknytning til det fremførte.

Det første, jeg vil sige, er, at jeg må opfatte ordførernes tilkendegivelser således, at der er en almindelig velvillig indstilling også til det konkrete forslag, som jeg nævner i fremsættelsen af lovforslaget om teknisk samarbejde med udviklingslandene: at Danmark skal gå ind med en andel i den asiatiske udviklingsbank. Vi skal tilkendegive vor stilling på dette område inden udgangen af denne måned, og jeg opfatter det altså således, at der hos partierne er almindelig tilslutning til tanken; så kan vi jo altid i

udvalget vende tilbage til en drøftelse af enkelthederne vedrørende dette spørgsmål.

Der har været fremført ønske om, at vi skulle have en bred debat. Det var hr. Lembourn, der foruden sine forskellige spørgsmål også nævnte dette. Jeg har hele tiden opfattet det således, at en sådan almindelig debat skulle finde sted i dag. Det oplæg, jeg gav ved fremsættelsen af de to lovforslag, var formet på en sådan måde med udgangspunkt i styrelsens betænkning over de 3 års virksomhed, at det opfordrede til en sådan diskussion, og jeg har da også indtrykket af, at de øvrige ordførere i hvert fald har formet deres indlæg således, at de bidrog til en almindelig drøftelse af vor u-landspolitik. Jeg ved derfor ikke, om der virkelig er behov for, at vi skulle tage — og det måtte jo være under form af en redegørelse fra min side eller i form af en forespørgselsdebat — at vi skulle tage en fornyet debat om u-landsproblemerne, efter at vi i dag har haft denne diskussion, og efter at vi jo, når anden behandling af lovforslagene kommer, har haft en ny mulighed for at drøfte de problemer, man måtte mene vi ikke har fået belyst tilstrækkeligt i dag.

Jeg vil sige til fru Else-Merete Ross, at jeg nu ikke er så sikker på, at ideen med, at udenrigsministeriet skulle foranstalte et kursus for folketingsmedlemmer, er så forfærdelig frugtbar. Når man har set, hvor stor interessen for debatten her har været, er jeg bange for, at tilslutningen til et sådant kursus ville blive forbavsende lille, og da der jo eksisterer andre kursusmuligheder, som der ikke er forment folketingets medlemmer adgang til, tror jeg ikke rigtig på, at ideen er frugtbar. Jeg kan nævne for fru Else-Merete Ross, at vi i udenrigsministeriet har optaget den praksis, at vi med visse mellemrum holder nogle konferencer, hvor vi tager et enkelt problem eller en enkelt problemkreds op, og hvor vi anmoder en række særligt interesserede eksperter om måske ligefrem at deltage i konferencen og hjælpe os med deres erfaringer til det bedst mulige grundlag for fastlæggelsen af vort lands udenrigspolitik på de forskellige områder, vi nu behandler; og u-landshjælpen er jo et af de områder, som vi meget naturligt også vil overveje afholdelsen af en konference om.

Til hr. Lembourn tror jeg i og for sig ikke